

[Niels Westerby.]

Lyksborg. De 3 formål synes på en måde særdeles velvalgte, og de pågældende trænger sikkert også til en hjælpende hånd; men spørgsmålet er, om man ikke kunne have lædet den ene halvdel af overskuddet sammen med vor u-landshjælp. Det havde været en udmærket måde at manifestere vor interesse for dette vigtige område på, og så kunne man jo nok klare de 3 nævnte områder ved de almindelige bevillinger herinde.

Det er kun en tanke, jeg rejser; men vi har ikke noget imod det, der er foreslået her.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg siger tak for tilslutningen.

Med hensyn til fordelingen af den halvdel, der går til kongehuset, kan jeg ikke give konkrete eksempler — det er en meget lang liste — men det er en række sociale og humanitære formål, disse penge går til.

Naturligvis kunne man for den anden halvdel vedkommende bestemme en lidt bredere anvendelse, sådan som hr. Niels Westerby var inde på det, og det er da også muligt, at man skal tænke på det til næste gang. Her har man fulgt traditionerne, og så har man taget børnehjemmet i Lyksborg med. Man har været bange for at tage for meget med, for erfaringerne viser, at hvis man udvider her, kommer der så forfærdelig mange — som måske også kunne være berettigede til at få — og beder om noget. Det er nok muligt, man bør overveje den af hr. Niels Westerby rejste tanke til næste gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beskatning ved sammenslutning af aktieselskaber m. v.

(Lovforslaget (nr. 71) findes i tillæg A. sp. 1541, fremsættelsen i tidenden sp. 744).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Folketinget vedtog sidste år en ny form for beskatning af brugsforeninger, hvorved skattemæssig ligestilling med aktieselskaber blev indført. Et gammelt stridspunkt skulle hermed være bragt ud af verden. Ændringen betød imidlertid, at man beskatningsmæssigt kunne komme til at hæmme en naturlig udvikling med hensyn til sammenslutning af brugsforeninger. Der var enighed om, at man burde undgå dette, og udvalgsbetænkningen bebudede da også fremsættelse af det lovforslag, vi behandler i dag. Loven må selvfølgelig også have gyldighed for almindelige aktieselskaber; thi ingen ønsker jo at hæmme en nødvendig rationalisering her.

Man kan egentlig ikke sige, at det foreliggende lovforslag er nem læsning. Det forekommer ret indviklet, og det eksempel, der gives i bilag 2, er i hvert fald ikke poplitteratur.

Der kan være den fare ved indviklede love, at dygtige folk kan finde smuthuller i dem. Det skulle dog ikke kunne være tilfældet her, idet bestemmelsen i § 1, hvorefter der kræves tilladelse fra finansministeren eller den, han bemyndiger hertil, for at loven kan finde anvendelse, skulle betyde, at man på forhånd har stoppet eventuelle smuthuller.

Det må også pointeres, at der heller ikke bliver tale om skattefrihed for visse fortjenester eller avancer. Får en aktionær ombyttet sine aktier til aktier i det fortsættende selskab og han derefter afhænder dem, er han stadig skattepligtig af fortjenesten. Selve sammenslutningen af to aktieselskaber eller to brugsforeninger ska-